

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΖΑΪΡΗ

Μετ' εμποδίων το επιχειρείν στην ελληνική οικονομία

Η Ελλάδα είναι τελευταία μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ευκολία ανοίγματος μιας επιχείρησης ■ Πλήθος δυσκολιών προκαλούν οι αλληλοσυγκρουόμενοι νόμοι στην αγορά εργασίας και η φορολογική νομοθεσία

Επειδή έχουν συμβεί πολλές παρεξηγήσεις σχετικά με τον ορισμό του επιχειρείν στη χώρα μας, επιχειρείν είναι απλά πόσο εύκολα μπορείς να ανοίξεις μια επιχείρηση και να βρεις χρηματοδότηση. Η ευθύνη της επιχειρηματικότητας στην αναγκαιότητα συνεισφοράς στη δυναμική ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι βεβαίως συνάρτηση προϋποθέσεων που συνδέονται με πολιτικές επιλογές της κεντρικής εξουσίας και αφορούν το φορολογικό σύστημα της χώρας, τις αγκυλώσεις στην αγορά εργασίας και τη γάγγραινα της γραφειοκρατίας και του επιπέδου διαφθοράς στον δημόσιο βίο.

Η χώρα μας είναι τελευταία μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ευκολία ανοίγματος μιας επιχείρησης. Όσον αφορά το άνοιγμα στην Ελλάδα, θέλεις 8.000-10.000 ευρώ με 15 πράξεις που χρειάζονται 40 ημέρες, αντίθετα στη Δανία 0 ευρώ κόστος με τέσσερις πράξεις και τέσσερις ημέρες, ενώ οκτώ ημέρες αντίστοιχα στη Γαλλία.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση, στην Ελλάδα έβρισκες μέχρι την έναρξη της κρίσης τα χρήματα από φίλους, οι δε τράπεζες για να δανείσουν θέλουν εγγυήσεις έως και 100% του δανείου. Σε άλλες χώρες οι τράπεζες δανείζουν στους νέους επιχειρηματίες για έναρξη, εξοπλισμό, εμπόρευμα, με βάση το business plan που υποβάλλουν.

Με βάση τώρα τη διεθνή κατάταξη, με στοιχεία έρευνας του Global Business Complexity Index του TME Group (6-6-2019), η χώρα μας κατατάσσεται πρώτη μεταξύ 10 χωρών όπου το επιχειρείν αποτελεί άθλο. Στην ουσία η πολυπλοκότητα και συνθετότητα του ελληνικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος είναι αυτή που «γεννά» δυσκολίες στην ίδρυση μιας επιχείρησης, π.χ. πολυάριθμοι αλληλοσυγκρουόμενοι νόμοι στην αγορά εργασίας, φορολογική νομοθεσία, διαφορετική μεταχείριση στο θέμα των μερισμάτων, διαφοροποίηση νησιών στο ζήτημα της φορολογικής συμμόρφωσης κ.ά.

Τη λίστα των υπόλοιπων εννέα χωρών συμπληρώνουν η Ινδονησία, η Βραζιλία, τα ΗΑΕ, η Βολι-

βία, η Σλοβακία, η Γερμανία, η Τουρκία, η Κίνα και το Περού. Αρκετά εύκολη υπόθεση, από την άλλη, είναι το εγχείρημα ίδρυσης μιας εταιρείας στη Δανία, στην Ελβετία, στο Ισραήλ και στην Ταϊλάνδη. Ο δε βαθμός οικονομικής ελευθερίας είναι στα επίπεδα του Μπουρούντι όσον αφορά τους θεσμούς της Δικαιοσύνης, την ελευθερία, το επιχειρείν, τις επενδύσεις, την ιδιοκτησία κ.ά.

Οι παράμετροι ωστόσο που εξετάζονται στο συνολικό επιχειρείν είναι:

- Η έναρξη επιχειρήσεων
- Τα θέματα αδειών
- Η ευκολία προσλήψεων και απολύσεων
- Η κατοχύρωση ιδιοκτησίας

Τρεις είναι επιπρόσθετα οι βασικοί λόγοι που συντελούν στην επιλογή μιας χώρας για ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας και αυτοί είναι:

- **Οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές** των επιχειρήσεων που παρά τις εξαγγελίες όλων των κυβερνήσεων παραμένουν απαγορευτικοί για ξένους επενδυτές.
- **Οι αγκυλώσεις και η ακαμψία στην αγορά εργασίας** σιניσταούν σοβαρό εμπόδιο στην ανάπτυξη επιχειρήσεων. Η αναδιάρθρωση των αμερικανικών επιχειρήσεων οδήγησε σε μετακινήσεις εργαζομένων σε άλλα αντικείμενα εργασίας ή άλλες επιχειρήσεις, σε απολύσεις αλλά και σε προσλήψεις εκείνων που ταυτίζονται με τις ανάγκες - προδιαγραφές των νέων επιχειρηματικών απαιτήσεων.
- **Η γάγγραινα της γραφειοκρατίας και το επίπεδο της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα.** Η Ελλάδα έχει το υψηλότερο γραφειοκρατικό κόστος σε ποσοστό 35,20% για τη δημιουργία μιας επιχείρησης μεταξύ των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στον αντίποδα, η Δανία με μηδενικό κόστος.

Όσον αφορά τους τρεις προηγούμενους λόγους που σχετίζονται με την ελκυστικότητα επιλογής μιας χώρας, στοιχειοθετούνται συγκεκριμένες προτάσεις ως εξής:

α. Όσον αφορά τους φορολογικούς συντελεστές απαιτούνται:

- Απλοποίηση θεσμικού πλαισίου στην έναρξη λειτουργίας μιας επιχείρησης.
- Κατάργηση φορολογίας επί των κερδών για τα δύο πρώτα χρόνια λειτουργίας. Για επιχειρήσεις με τζίρο μέχρι 1.000.000 ευρώ εντυπωσιακή μείωση φορολογικών συντελεστών έως 10% και αντίστοιχη αύξηση του μερίσματος των μετόχων.
- Κατάργηση της φορολογίας στις νεοφωείς επιχειρήσεις για τα πρώτα πέντε χρόνια λειτουργίας τους.
- Σύσταση ειδικής διατραπεζικής επιτροπής

εμπειρογνομόνων για αξιολόγηση των επιχειρηματικών σχεδίων κ.ά.

β. Όσον αφορά τις αγκυλώσεις στην αγορά εργασίας χρειάζεται ευελιξία στην αγορά εργασίας, ενώ η ελαστικότητα του ωραρίου εργασίας αποτελεί επίσης έναν σημαντικό παράγοντα που λαμβάνουν υπόψη οι επιχειρήσεις που πρόκειται να εγκατασταθούν στη χώρα μας.

Στο θέμα του ωραρίου όμως ας δούμε τι μας διδάσκει η διεθνής εμπειρία. Η ευελιξία του ωραρίου στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη δημιουργήσε νέες θέσεις εργασίας και συνέβαλε στην ανάπτυξη. Μικρή επιφυλακτικότητα κράτησαν οι χώρες της Βόρειας και Δυτικής Ευρώπης με εξαίρεση τη Βρετανία, όπου ο καταναλωτής αγοράζει όλη την ημέρα για επτά συνεχόμενες ημέρες την εβδομάδα, στη δε Σουηδία καταναλωτές ψωνίζουν από τις πέντε το πρωί ως τις δώδεκα τα μεσάνυχτα και τις Κυριακές.

Στο Βέλγιο τα καταστήματα night και day λειτουργούν όλο το εικοσιτετράωρο και το 60% του τζίρου τους γίνεται όταν κλείνουν τα άλλα καταστήματα.

γ. Όσον αφορά το επίπεδο διαφθοράς στο Δημόσιο, δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου για την ομαλή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, την τήρηση ίσων όρων ανταγωνισμού των επιχειρήσεων και τη θωράκιση σχέσεων πελάτη - κράτους και προμηθευτή - επιχείρησης.

Ως εκ τούτου, οι παράμετροι που θα συμβάλουν στη βελτίωση της επιχειρηματικότητας έχουν να κάνουν με τολμηρές παρεμβατικές πολιτικές από την πλευρά της πολιτείας όσον αφορά τη δημιουργία εθνικού επιχειρηματικού κλίματος μέσα σε ένα σταθερό πλαίσιο αρχών και κανόνων.

Έχει όμως και η κοινωνία τις δικές της ευθύνες... Είναι ώρα για τη δική της αφύπνιση που σημαίνει ενεργοποίηση και δεκτικότητα στις προκλήσεις, απαξίωση του παλαιού και παρωχημένου, προσκόλληση στο νέο και στο ρίσκο που υπάρχει πίσω απ' αυτό.

Ο Αντώνης Ζαΐρης είναι αναπλ. αντιπρόεδρος ΣΕΛΠΕ και επίκ. καθηγητής Παν. Νεάπολης, Πάφος, Κύπρος

Οι παράμετροι που θα συμβάλουν στη βελτίωση της επιχειρηματικότητας έχουν να κάνουν με τολμηρές παρεμβατικές πολιτικές μέσα σε ένα σταθερό πλαίσιο αρχών και κανόνων